

[Berlau]

endda nogle af dem, som har en vis vægt i det her spørgsmål? Så skal jeg prøve at gå lidt videre.

Det har været ILO's retspraksis konstant og uden undtagelse ikke at ville anerkende, at overenskomster kunne ophæves ved lovgivning. Det er der faldet flere kendelser om i ILO's ekspertkomité for så vidt angår faglige og politiske rettigheder. Men det er måske stadig væk det, der er pointen i det her, at den nuværende regering ser stort på, hvad der gælder af internationale rettigheder, når det drejer sig om at sikre deres venner herhjemme.

Jeg har ikke den ringeste respekt for ministerens udtalelse om, at han ikke gik Danmarks Rederiforenings ærinde. Tro mig, hr. minister, jeg tror ikke på Dem i denne sag.

Det er urimeligt, når man forsøger heroppefra at forklare, at det norske internationale register har vist sig at være funktionsdygtigt i længden, og nu er der 120 skibe, der er medlemmer. Det var ikke det, diskussionen drejede sig om, hverken i Norge eller i Danmark. I Norge sagde man: Vi laver et internationalt skibsregister, så vender skibene tilbage fra udenlandsk flag til Norge. Der er vendt fire tilbage. Der er to på ventelisten, fordi det er tvivlsomt, om de kan komme ind. Resten af skibene er overflyttet fra det almindelige norske register til det internationale register med henblik på at sænke lønningerne og indføre udenlandsk arbejdskraft om bord i skibene. Det er altså alene et spørgsmål om at sikre, at udlændinge skal have arbejde i skibene.

Nu er det næsten ærgerligt, at Fremskridtspartiet har forladt salen, for man kunne jo spørge dem, hvad meningen er med, at Fremskridtspartiet, der normalt har en masse imod folk, der kommer udenlands fra, vil acceptere 10.000 indvandrere i danske skibe. Men de er her jo altså ikke lige nu.

Det er altså alene det, der er spørgsmålet, og så nytter det ikke noget, at ministeren bliver ved med at sige heroppe: Vi vil gerne beskæftige danske søfolk, og vi tror på, at det kommer til at ende sådan. Hvor er bare antydningen af, at det ender sådan? Det er rigtigt, hvad hr. Tommy Dinesen sagde heroppefra: Rederne har mere og mere klart og åbent erkendt – det har de borgerlige partier også – at det drejer sig om at overflytte arbejdspladser til andre lande og til udlændinge. Det er alene det, det drejer

sig om. Hvorfor skulle bestemmelsen om bilaterale overenskomster med udviklingslandene ellers være der? Hvilket formål skulle det tjene?

Prøv at spørge rederne, om de er interesseret i et internationalt skibsregister, hvori der står, at der kun må bruges dansk arbejdskraft. Det ville måske være et rimeligt krav at stille til et register. Men de ville blive flyforbandede, hvis man foreslog dem, at der skulle være en sådan bestemmelse i et register, for så ville hele fidusen falde bort.

Desværre har dansk rederinæring udviklet sig på en meget kedelig måde. Fra at være seriøst drevne virksomheder er det blevet småspekulationer, skatteafskrivningsfiduser, skatteål, snyd og småbedrag og plat. Det er desværre noget af det, danske rederivirksomheder har haft tendens til i årevis, og derfor står de i problemer. Hvad sker der, når man gør noget sådant? Der sker præcis det, at man opnår en situation, hvor begæret bliver uigendriveligt, og hvor der hele tiden skal skaffes mere, fordi der er plat med i butikken.

Det er den situation, vi skal væk fra og sikre, at vi får et ordentligt og dygtigt og levedygtigt erhverv, som kan fungere på en fornuftig måde. Det får man ved hjælp af et samarbejde og ikke ved hjælp af den måde, Danmarks Rederiforening har lagt an.

Nu er det blevet sagt flere gange heroppefra, at samtlige søfarendes organisationer har tilbudt rederne at diskutere dette seriøst, men der er blevet sagt njet, njet, njet, njet hele vejen rundt af rederne. De vil ikke diskutere, fordi de regner med, at de har vennerne i Folketinget banket på plads i det her spørgsmål. Det alene drejer det sig om, og så håber de på, at de senere hen bliver fredhellige, for så vidt der kommer et andet flertal i dette hersens Folketing.

Skulle rederne have held med at komme igennem med dette, så kan jeg i hvert fald love dem én ting: Vi er i hvert fald nogle stykker, der vil forfølge dem, til de ikke kan få luft mere overhovedet, i håbet om at få drejet dansk skibsfart tilbage til fornuftige levevilkår og sikre, at søfart i fremtiden også bliver for danske.

Det kan ikke nytte noget, at vi skal sende dronningen på sprogkurser før hendes nytårstaler, så hun på filippinsk, koreansk, kinesisk osv. kan sende sin hilsen til søens folk. Der må